

Heřmanický občasník

Nejen pro občany Heřmanic

Ročník 12.

Číslo 2. Duben 2022

Milí spoluobčané Heřmaničáci,

zřejmě máte pocit, a to oprávněně, že v posledních dvou letech se náš, vlastně váš, občasník zabývá více něčím jiným než naší obcí. Není to ale vinou našeho redakčního kolektivu. Často se měnící vládní opatření proti moribundusu silně omezila společenské dění v celé zemi, a tudíž i v naší obci se nemohlo konat několik tradičních akcí.

Snažili jsme se proto vyplnit tuto mezeru některými zajímavostmi, které by vám mohly aspoň trochu nahradit to, na co jste byli zvyklí. Budeme rádi, když nám sdělíte, jestli se nám to alespoň trochu podařilo.

Nechceme se však s tímto stavem spokojit, a tak přicházíme s výzvou k účasti na akci, která by mohla zaujmout dost našich občanů bez ohledu na moribundusová opatření. Jedná se o pátrání po původu znaku naší obce.

Jak jsem se za svého poměrně dlouhého (a doufám i trvalého) pobytu v obci přesvědčil, mezi nejaktivnější zde patří hasiči a jejich dorost. Proto se domnívám, že právě oni by mohli nejvíc pomoci odhalit mnohé z naznačeného úkolu. Berte to jako výzvu! Bližší podrobnosti o znaku obce jsou uvedeny uvnitř občasníku.

oba

Po stopách obecního znaku

Novodobá historie Heřmanic je spojena s existencí tří obcí Frýdlantského výběžku, tedy Heřmanic, Kristiánova a Vysoké. V roce 1952 byly tyto obce spojeny do jednoho celku, který spravoval MNV Heřmanice. V roce 1960 ale došlo k reorganizaci územně správních celků a obec byla začleněna do Dětrichova. Ani to však netrvalo věčně, protože v roce 1986 byla správně přičleněna k Frýdlantu v Čechách.

Po roce 1989, kdy došlo ke změně sociálně-ekonomického systému v zemi, začaly snahy o osamostatnění obcí. Platí to i o Heřmanicích, když se v referendu v roce 1990 občané jednoznačně vyslovili pro oddělení od Frýdlantu a vytvoření samostatné obce.

Po vyřešení hlavních záležitostí s tím spojených bylo již jen otázkou času, kdy se nově vzniklé samostatné obce začnou zajímat o symboliku, která by je charakterizovala a reprezentovala. Co jiného by to mohlo být než prapor a znak. V té době se tedy zcela logicky značně zvýšil zájem o heraldiku, protože pro tvorbu znaků a praporů byl zákonem stanoven přesný postup. Návrh znaku musel vycházet z odborného posouzení k tomu oprávněných institucí a po rozhodnutí příslušného zastupitelstva být schválen Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky.

Obecní úřad v Heřmanicích požádal o návrh znaku pana Stanislava Kasíka, majitele heraldické kanceláře v Roudnici nad Labem. Tvorba znaků má přesná pravidla. Vychází z několika faktorů, které danou obec charakterizují. Například podle majitele, historické události, výskytu živočichů nebo rostlin.

Heraldická kancelář předložila čtyři návrhy znaku. Na dvou z nich byly symboly, které vycházely z názvu obce. Připomeňme si trochu vývoj názvu obce od roku 1375, kdy se o ní objevila první písemná zmínka. Od tehdejšího názvu Hermannsdorff přes Hermsdorf až po dnešní název Heřmanice. Celkem to bylo v průběhu několika staletí 17 názvů, nalézt je můžete v publikaci Heřmanice v čase aneb Tady jsme doma. Základem pro jméno obce bylo slovo Heřman. Původně germánské jméno Harimann je složeno ze slov hari, což je výraz pro vojsko, a mann, které znamená muž. Z toho je nasnadě, že se jedná o vojáka.

Na třech z navržených znaků byl další symbol, který byl spojován s obcí. Byl to netřesk, rostlina, která se hojně vyskytovala na různých místech obce a okolí. Roste především na skalách. Byla používána jako léčivá bylina k hojení ran, na odstraňování bradavic a kuřích ok. Někdy se pěstuje i jako okrasná květina.

Dříve byl netřesk vysazován na doškových střeších chalup, protože podle pověry měl chránit obydlí před bleskem. Tradovalo se, že „tam, kde roste tato bylina, tam hrom netříská“. Odtud název netřesk.

Vzhledem je to přizemní růžice z tmavozelených dužnatých listů. Z růžice vyrůstá dlouhá, hustě listnatá lodyha. Na ní květy o průměru okolo 25 mm, nejčastěji o dvanácti listech, barvy růžové až tmavě červené.

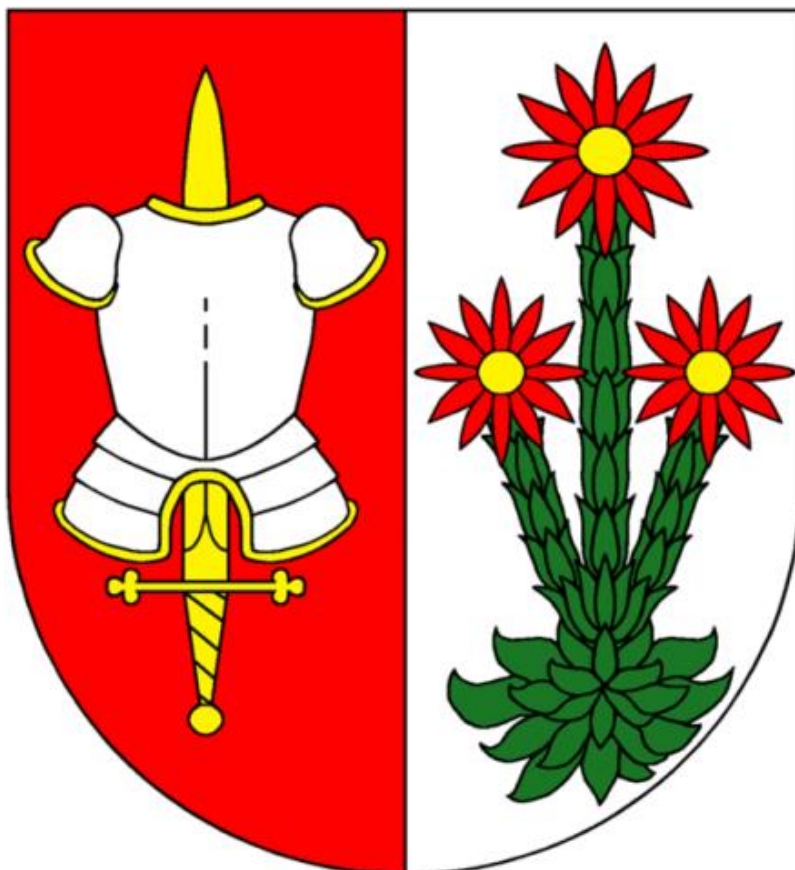
Protože netřesk rostl také na Kodešově skále, která byla 1. února 1997 vyhlášena přírodní památkou, bylo docela logické, co bude na obecním znaku. A protože se oba symboly současně nacházely pouze na jednom z předložených návrhů, rozhodlo se zastupitelstvo obce v květnu 2005 jednomyslně právě pro tento.

Jak tedy náš obecní znak vypadá? Je to červeno-stříbrně polcený štít. Vpravo na červeném podkladě stříbrná, zlatě zdobená plátová zbroj, podložená vztyčeným zlatým mečem. Vlevo na stříbrném podkladě tři červené květy netřesku se zlatými středy na zelených lodyhách, rostoucích ze zelené růžice.

Něco tady ale nehraje. Když se na znak podíváte, je zbroj vlevo a netřesk vpravo. Vysvětlení je jednoduché. Strany na štítu jsou označeny tak, jako byste ho drželi před sebou, tedy podle rukou.

To je zatím všechno, co potřebujeme vědět, abychom mohli zahájit akci Po stopách netřesku. Nepůjde v ní o pátrání v minulosti, i když i to je možné, ale hlavně o současnost a taky trochu budoucnost. Byli bychom rádi, kdyby se do ní zapojily aktivní složky naší obce, například hasiči a jejich mládež, SPOK a její Sousedská klubovna, Sokol, ale i jednotliví občané. Podrobnější informace poskytne v brzké době autor návrhu akce Milan Bouša. Ukažme svůj vztah k naší obci.

oba

Kapitola třetí – Franská říše

Sever starověké Evropy, konkrétně oblasti u dnešního Severního moře, obýval národ Germánů. Sestával z mnoha různých kmenů, z nich jmenujme především ty, s nimiž jsme se v historii seznámili, tedy Langobardy, Duryňky, Franky, Alamany, Burgundy, Góty, Sasy, Markomany, Kvády a Vandaly. Živili se z počátku pouze lovem a chovem dobytka. Jejich život však ohrožovaly časté záplavy, které jim ničily pastviny a tím omezovaly možnost obživy. To je donutilo k tomu, aby si hledali nové možnosti v jiných krajinách, a tak putovali všemi směry, především na jih. O tom jsme psali v první kapitole. Teď se budeme věnovat vzniku a vývoji Franské říše.

V 5. století sjednotil do té doby rozdrobené kmeny Frank Chlodvík z rodu Merovejců. Po něm se potom již všichni příslušníci říše nazývali Frankové. Vládl v letech 482-511. V roce 498(9) přijal křesťanství. To mělo pro další vývoj v Evropě značný význam, protože od té doby se pod praporem šíření křesťanství vedla většina výbojů Franské říše s cílem získat další území.

Po smrti Chlodvíka se říše rozpadla na tři části, vedené jeho syny, nazývalo se to vláda majordomů (každý z majordomů byl vládcem jednoho královského dvora). Všechny tři části sjednotil roku 687 Pipin II. (vládl do roku 714). Říši v té době začal ohrožovat vpád muslimů přes Pyreneje, který po mnoha bojích zastavil až Pipinův syn Karel Martell v roce 732.

Významnou úlohu v dalším vývoji sehrál jeho syn Pipin Krátký, který si se svolením papeže uzurpoval královskou korunu Merovejců. Byly tak položeny základy dlouhodobých vztahů mezi Franskou říší a papežstvem, které měly následně značný vliv na dějiny středověku.

Nejvýznamnějším z dosud vládnoucích franských panovníků byl však Karel, zvaný Veliký. Nastoupil na trůn po smrti svého otce Pipina v roce 768 a pokračoval v jeho díle. Pod již známým důvodem christianizace, čili šíření křesťanství, si podrobil velká území, jako Lombardii, střední část Itálie, Panonii, Sasko a další. Pro objektivní posuzování je k jeho zásluhám nutno přičíst poražení avarské říše v letech 795-796. Na druhé straně ale stojí jeho útoky na slovanské kmeny za Labem v letech 805-806 a především kruté vyvražďování polabských Slovanů, kteří se nechtěli podrobit násilnému vnucování křesťanství. Tomuto řádění, které se snažil o mnoho staletí později dokončit známý vrah milionů dvacátého věku, odolal jen statečný národ Lužických Srbů, s nimiž nás pojí nezníitelné přátelství. O tom ale na jiném místě.

Dokončíme nyní historickou exkurzi do počátků Franské říše, neboť je důležitá pro pochopení dalších událostí v našich dějinách. Karel, zvaný Veliký, byl za své zásluhy o šíření křesťanství korunován papežem na císaře Římské říše. Stalo se tak roku 800, přesně 25. 12., v bazilice sv. Petra v Římě.

Přenesme se nyní do doby, kdy Karel Veliký dokončil svůj život a jeho místo zaujal syn Ludvík Pobožný (Zbožný). Jeho panování však není pro naše snažení příliš důležité, jako spíše dění po jeho smrti v roce 840. Říše se opět rozpadla na tři samostatné útvary, kterým vládli jeho synové. Západní, které vládl Karel Holý a později se z ní vytvořila dnešní Francie. Střední, od Itálie a od Alp až k Severnímu moři, kde byl panovníkem Lothar, se později rozpadla a její vývoj probíhal zcela jinak. A nakonec východní, která nás zajímá nejvíce, již vládl Ludvík Němec. Jak poznáme v dalších kapitolách, sehrál tento vladař důležitou úlohu v událostech týkajících se Velkomoravské říše. Vesměs neblahou, jak jinak?

oba

Co jste, hasiči...? Ivana Frankelová

Nejdražší čtenáři,

opět uplynula nějaká doba a jsi určitě zvědavý, co se stalo nového.

Mladí hasiči

Celou zimu děti trénovaly uzly na soutěž v Krásném Lese. Navíc zvládly nakreslit obrázky na akci Březen, měsíc tulipánů. Zimní období je čas, kdy děti ještě skládají odbornosti.

Jen co počasí nám dovolilo jít ven, tak jsme začali trénovat štafety dvojic a požární útok na sucho.

Trénujeme (pokud to situace dovolí) každý pátek od 16 do 18 hodin. Můžete se přijít na nás podívat.

Dorost

Jak jen nám počasí dovolilo, šli dorostenci trénovat na hřiště za hasičárnu 100 m překážek. Přes zimu se pak učili testy, které budou skládat v květnu. Tak nám držte palce.

JSDH (jednotka sboru dobrovolných hasičů)

9. 3. Dětrichov požár - zahoření komína

Dospělí

A ještě jedna malá informace. Náš autobus jel na polsko-ukrajinské hranice, aby převezl několik uprchlíků do ČR.

V příštím čísle vás zahrneme výsledky našich sportovních klání.

T. J. Sokol – cvičili jsme pro radost, pro zdraví – Dáša Judlová

160 let SOKOLA 1862-2022

Organizace vznikla 16. 2. 1862, první byla Tělocvičná jednota Pražská. Zakladateli byli Miroslav Tyrš a Jindřich Fügner. Název je obsahově shodný se slovem hrdina. První sokolský prapor namaloval Josef Mánes, matkou praporu se stala Karolina Světlá. Sokol byl několikrát zakázán – za 1. světové války, dále byl zrušen 8. 10. 1941 výnosem protektorátu R. Heydricha a také rozpuštěn na dlouhé období 1956-1989. V mezidobích byl obnovován,

a tak s přestávkami existuje třetí století (19., 20., 21.). Hlavní náplní v tělocvičných jednotách je cvičit tělo. Starostkou ČOS (České obce sokolské) je Hana Moučková, starostou Sokolské župy Ještědské Liberec je Jaroslav Postl. Zavzpomínali jsme.

Úsměvy

1985

Provozovali jsme sportovní gymnastiku, lehkou atletiku, stolní tenis, vybíjenou..., bavili jsme se, vyhodnocovali... a odměnou nám byl i úsměv sportovců.

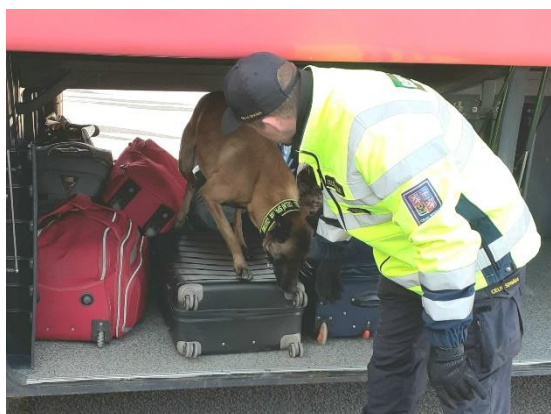

1984

Psovodi Celní správy ČR vypomáhají na slovensko-ukrajinské hranici

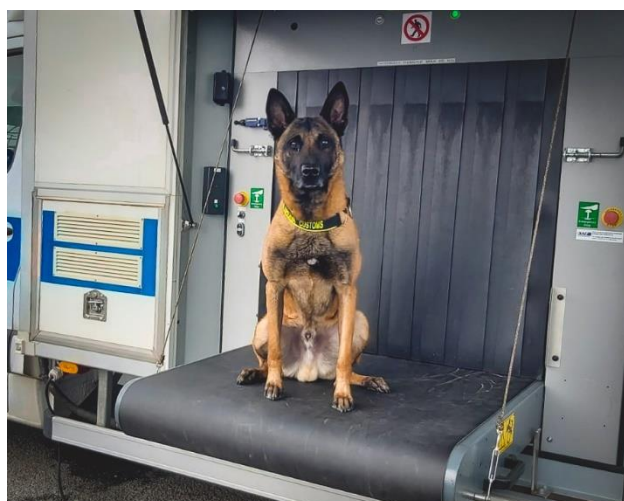
V souvislosti s konfliktem na Ukrajině a zvýšeným pohybem na slovensko-ukrajinských hraničních přechodech jezdí kolegům z Finanční správy Slovenské republiky vypomáhat psovodi Celní správy ČR spolu s kolegy z mobilního rentgenu. V současnosti je v rámci této spolupráce na hraničním přechodu Vyšné Nemecké nasazena již třetí dvojice psovodů naší celní správy. Spolu se svými čtyřnohými kolegy pomáhají na denních i nočních směnách při kontrolách dopravních prostředků a zavazadel. Ze čtrnáctidenní služby se na konci března vrátil také vedoucí VZSK Heřmanice M. Kobrč se služebním psem Gismem.

Gismo při kontrole kufrů v nákladovém prostoru autobusu

Obsluha mobilního rentgenu vyhodnocuje snímek zavazadla

Služební pes Gismo oslavil na slovensko-ukrajinské hranici své čtvrté narozeniny

Fenka Chiquita se rychle stala miláčkem dětí

Martina Strnadová, VZSK Heřmanice

SPOK & SOUSEDSKÁ KLUBOVNA

Hezký, dobrý, jarní den!

Přináším krátký report z aktivit odehrávajících se v klubovně a v jejím okolí a třeba i pozvánku k některé další.

Od poloviny ledna se pravidelně schází v tělocvičně každé čtvrtční odpoledne skupinka dětí a rodičů. Máme radost, že se nám daří tato setkávání držet, a to s bezvadnou účastí. V průměru dorazí asi 7 dětí a 4 rodiče. Někdy ale třeba i 11 dětí a to je pak všude plno :-). Nepravidelně

zařazujeme pokusy o výtvarnou činnost či nějaký další přesah. Uspořádali jsme si sobotní odpoledne v karnevalových maskách.

Naposledy, v polovině dubna, jsme v pěti dospělých a dětech podali úctyhodný výkon a pěšky / na kole / s kočárky / vozíkem obešli velký okruh Heřmanicemi a nasbírali šedesátilitrový pytel odpadků podél cest. Bývalo by nás bylo ještě víc, kdybychom se do kopců neploužili a některé kamarády nenabírali cestou - takto nás ti z Kristiánova předběhli a užili si ale svižnou procházku příjemným odpolednem. Byl to opravdu náročný počín, ale když jsme došli do cíle, měla jsem velkou radost. Už cestou se děti na odrážedlech nebo pěšky pokoušely o nátlak a protesty, nechtělo se jim šlapat, únava byla enormní. Nakonec po 4 kilometrech vesnicí i loukami kolem vodních nádrží v Kristiánově, 2,5 hodinové výpravě, se zdálo, že všichni odpadneme únavou. Nakonec ale polovina dětského týmu ještě další 2 hodiny řádila na zahradě a večer ne a ne usnout... O rodičích bych to s jistotou netvrdila :-).

Jak se postupně zlepšuje počasí, budeme stále častěji venku na zahradě u klubovny nebo na dětském hřišti. Chystáme se kromě sportovních aktivit a výtvarných činností společně obstarávat i klubovou zahradu, snad ji i rozšířit. Nebo namalovat vlastní kamínky pro Sousedskou klubovnu a zapojit se do stále populární aktivity „kamínkování“.

Malé, ale milé tvoření spíše pro dospělé klubaře jsme uspořádali 1. března a podařilo se nám vyzkoušet nějaké to vybavení, které jsme mohli nakoupit díky podpoře Nadace

Via. Byly to vypalovací barvy na porcelán a keramiku a vznikly z toho parádní protiskluzové podšálkové kachlíky.

A co bude dál? Dál budeme chodit s dětmi za pohybem a sportem, vrhneme se na úpravu a sázení záhonů, přichystáme si letos i my nějaké soutěže na dětský den a jistě nás napadne ještě mnoho dalších námětů. Nebo třeba někoho z vás a my rádi pomůžeme s realizací. Připojte se k nám nebo zajděte třeba jen na malé občerstvení do klubovny. Jako literární kavárna je otevřena každé pondělí spolu s knihovnou.

Krásné jaro a léto přeje za SPOK

Simona Benešová

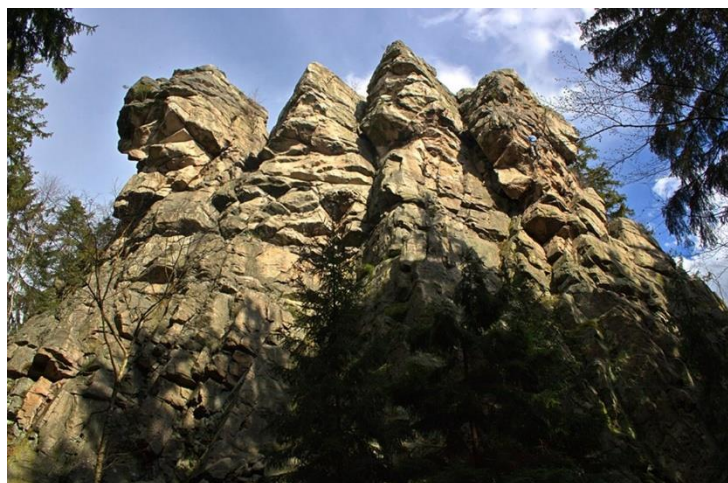
Zajímavosti

CHKO a NP České republiky

CHKO Žďárské vrchy

Opustili jsme Moravu a dostáváme se na Vysočinu. Zde jsou dvě CHKO a my začneme s tou první. CHKO Žďárské vrchy má rozlohu 709 km² a zřízena byla v roce 1970. Nejvyšší horou je Devět skal s nadmořskou výškou 836 m n. m., jsou nejbezpečnější v celém kraji, jelikož ostatní skály jsou lezecké. Na Vysočině je celkem 16 kopců, které dosahují nadmořské výšky přes 800 m. CHKO protékají dvě řeky, a to Svratka a Sázava.

Dalším kopcem, na který můžete narazit, je Buchtův kopec, zde ho nazývají Buchták. Na vrcholu tohoto kopce najdete řídicí středisko letového plánu. Jinými slovy modrá kopule, která je vidět snad po celé chráněnce, a v ní je ukrytý letový radar. A pokud se s nimi domluvíte, možná vám udělají i prohlídku.

Z Buchtova kopce to máme kousek po žluté do vesnice Podlesí, ta je známá díky svým krásným pohádkovým domečkům, ve kterých se můžete ubytovat. Z Podlesí vede celkem dlouhá a vcelku nenáročná cesta po žluté, ta vás zavede až k ráji horolezců. Čtyři palice jsou skály určené k horolezectví. Každá hlava má svůj název, Sfinga, Kobyla, Paličák a Bašta. Další skalou, kterou můžete vylézt, je Dráteník nebo taky se mu říká Dráteničky. Dráteník je u obce Blatiny. Většina skal je tu tvořena z horniny zvané rula. Na Dráteník jezdí cvičit záchranáři a horolezci z celé ČR.

Vrátíme se ale zpět do Blatin, zde se nachází hostinec U Kosků, asi si říkáte, čím je zajímavý. Interiér hostince je zařízený v českém sedláckém stylu. Najdete tu stěnu obloženou ze starých kachlí, které dřív byly na kamnech, nebo hrábě položené na bidlech nad stoly. Ale tuto krásu musíte vidět sami. Z Blatin je to kousek do obce Samotín. Tato vesnice je vlastně hned za humny. Na loukách Samotína se natáčela jedna krásná pohádka, nebudu vás trápit, byla to pohádka Obušku, z pytle ven. Ano, přesně v této pohádce se objevily louky a příroda Samotína. A ze Samotína je to kousek po hlavní cestě do vesnice Krátká. Ta je opravdu krátká a díky zachovalé lidové architektuře a péči chalupářů byla v roce 1995 vyhlášena za památkovou rezervaci.

Z Krátké to máme kousek po frekventované silnici do městysu Sněžná. Proč městys? Jelikož to není ani vesnice, ale ani město, pro taková místa se používá právě slovo městys. Do Sněžného chodí děti z okolních vesnic do školy a věřící do kostela, přeci jenom je to 20 minut zdravé chůze. Sněžná je zvláštní tím, že tu stojí dva kostely, jeden katolický a jeden protestantský. Jenže s rokem 1781 a vydáním tolerančního patentu císařem Josefem II. se většina vesnic v okolí stala protestantskými. O tom, že vedle sebe nedokázali žít evangelíci (protestanti) s katolíky, svědčí i místní hřbitov. Jeho středem je postavena zeď, jedna strana se samostatnou bránou byla pro katolíky a druhá část s další samostatnou brankou byla pro evangelíky.

Ze Sněžného se vypravíme do Cikháje. Kousek odtud je NPR Žákova hora. Tato rezervace byla zřízena v roce 1933 a je to jediný zachovalý prales na Vysočině. Je to mykologický ráj, když budete hodně pozorní, najdete tu na 100 druhů hub. Když se dáte od Žákovské hory po zelené a na prvním rozcestníku po modré, dostanete se k prameni řeky Svratky. Ano, můžete se napít, pokud se

nebojíte. Lidově se tomuto místu říká Stříbrná studánka, je to pramen, který se dal s určitostí zaznamenat. Ve Žďárských vrších pramení další řeky, jako je Doubrava, Oslava, Sázava nebo Chrudimka, jenže u těchto řek se nedá s určitostí zaznamenat jejich jediný a pravý pramen. Jsou ukryté v lesích nebo v podmáčených loukách.

10 km západně od Žďáru nad Sázavou u obce Škrdlovice najdete největší rybník CHKO, jmenuje se Velké Dářko. Rybník byl vybudovaný v 15. století a v jeho okolí vede naučná stezka, která vás provede NPR Dářko. Najdete tu vzácné rostliny, ale i malé borovice blatky. Naučná stezka vás zavede až na druhé rašeliniště a to se jmenuje Radostínské.

Ve Žďáru nad Sázavou si můžete prohlédnout kapli sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře, která je zapsaná na seznam světového dědictví UNESCO, žďárecký zámek nebo můžete zkusit vylézt na skálu pokrytou ledem ve vsi Vír, tuto akci mají od poloviny ledna do konce března.

Rybník Velké Dářko

1) Český ráj	11) Pálava	21) Brdy
2) KRNAP	12) Podýjí	22) Český les
3) Broumovsko	13) Žďárské vrchy	23) Slavkovský les
4) Orlické hory	14) Železné hory	24) Kokořínsko a Máchův kraj
5) Jeseníky	15) Blaník	25) České středohoří
6) Litovelské Pomořaví	16) Třeboňsko	26) Labské pískovce
7) Poodří	17) Blanský les	27) České Švýcarsko
8) Beskydy	18) Šumava	28) Lužické hory
9) Bílé Karpaty	19) Český kras	29) Jizerské hory
10) Moravský kras	20) Křivoklátsko	

Technické zajímavosti - Ondřej Bat'ka

Je možné chodit po vodě?

Dovolím si položit tuto zdánlivě směšnou otázku, na kterou pravděpodobně bleskem odpovíte, že je to nesmysl. Ti důmyslnější odpovědí, že led je přeci také voda, takže proč ne. Jistě, chemicky je to sice také voda, ale v jiném skupenství, takže tento trik neberu. Bavme se pouze o látce ve skupenství kapalném. Pojdme trochu do historie. Existuje pouze jediný publikovaný záznam, který hovoří o tom, že byla pozorována chůze po vodě. Jak jistě tušíte, hovořím o Ježíšově chůzi po vodě, o které se zmiňuje Matouš ve svém evangeliu, uvedeném v Novém zákoně: „K ránu šel k nim, kráčeje po moři,“ Matouš 14:25. Problém této publikace je, že neobsahuje žádný relevantní zdroj, hlavní autor je neznámý a domnělí spoluautoři nemají žádnou dokumentovatelnou vědeckou minulost. Navíc zmíněný experiment není nijak vědecky popsán a nikomu se ho doposud nepodařilo zopakovat. Jsou zmínky o jistém čínském mnichovi, který po vodě uběhl 118 metrů, avšak on běžel po dřevěných deskách, které na vodě plavaly.

Pojdme se na otázku podívat z fyzikálního hlediska. Jistě víte, že díky vztlakové síle může na kapalině těleso plavat, pokud je jeho hmotnost natolik malá a ponořený objem dostatečný, což objasnil před více než dvěma tisíci lety Archimedes. Například deska pěněného polystyrenu na vodní hladině pohodlně plave. Pokud byste si tedy obuli dostatečně velké polystyrenové boty, mohli byste na vodě chodit. Tento způsob je však poněkud nepraktický, neboť by boty byly obrovské a moc pohodlné by to nebylo. Zkusme to tedy bez pomoci jakéhokoliv plovoucího předmětu. Stále se tu ale bavíme o obyčejné vodě. Existují však i jiné tekutiny. Pokud budete míchat vodu nebo čaj lžičkou a budete přidávat na rychlosti míchání, neucítíte žádný rozdíl. Existují však kapaliny, které mění svou viskozitu s rychlostí, kterou jsou deformovány. Viskozita je veličina, kterou lze zjednodušeně vysvětlit jako schopnost odolávat tečení. Pro představu, med je velmi viskózní tekutina – teče pomalu. Tekutinám, které mají proměnnou viskozitu, říkáme newtonovské tekutiny a je jich více typů. Například u tzv. dilatantních tekutin se zvyšováním rychlosti deformace viskozita roste. Budete-li tedy míchat takovou kapalinu lžičkou v hrnku, ucítíte při zvyšování rychlosti, že tekutina klade větší odpor. Takovou tekutinu si můžete doma sami namíchat například z bramborového škrobu a vody v poměru zhruba 2 ku 3. Můžete s ní různě experimentovat. Zkuste do škrobové tekutiny narážet třeba prstem, ucítíte, že čím větší silou se budete snažit, tím hůře půjde prst ponořit. Svého času byla mezi dětmi i dospělými populární tzv. inteligentní plastelína. Při pomalém hnětení se chovala jako běžná plastelína, avšak pokud jste z ní udělali kuličku a házeli o zem, odrážela se a skákala a při úderu kladivem se tříštila. To je další ukázka chování dilatantní tekutiny. Dalším typem tekutin s podobně zvláštním chováním jsou tekutiny viskoelastické, u kterých můžeme pozorovat tzv. Wiessenbergův efekt. Zjednodušeně se chovají tak, že při jejich deformování sice tečou, ale zachovávají si tvarovou paměť. Hospodyňky a vášnivé pekařky znají tento efekt velmi dobře z praxe. Při míchání těsta kuchyňským robotem je možné u určitého typu těsta pozorovat, že stoupá po dřívku metliček nahoru k mixéru a nepříjemně jej tak zanáší těstem, které tak přestává být součástí míchané směsi. Za ušpiněné metly tedy může fyzika, nikoliv nešikovnost hospodyně. Stejně tak to jistě znají kutilové a zedníci, když pomocí vrtačky míchají stavební hmoty. Odpuště mi tuto genderovou nevyváženost. Samozřejmě, že zmíněné role se mohou beze všeho zaměnit. Určitě nechci ženám odepřít možnost míchat maltu.

Krátce se ještě zmíním o pseudoplastických tekutinách. To jsou takové, u kterých naopak oproti dilatantním viskozita s rychlostí deformace klesá. Takovou je například kečup. Jistě znáte z praxe, že dostat kečup ze sklenice je mnohdy obtížné a že stačí párkrát poklepat na dno a kečup vyteče. Bohužel ho většinou vyteče až příliš. Lepší způsob proto je nejprve s kečupem v zavřené sklenici zatřepat a poté jej nalít na talíř. Existují ještě další zajímavé tekutiny, například takové, jejichž viskozita je závislá i na čase, ale ty pro naši otázku nejsou až tak důležité.

Závěrem tedy odpověď na úvodní otázku. Po vodě jako takové podle dosavadní vědy bohužel chodit nelze. Po jiných tekutinách však ano. Pokud bychom naplnili bazén již zmíněnou směsí škrobu a vody, mohli bychom při dostatečně rychlém dupání urazit po hladině několik metrů. Již mnoho vědců a nadšenců vědy tento pokus realizovalo.

Bat

Informujeme

Tip

6. 5.	Sebastián	Kulturní centrum Vratislavice
7. 5.	Blešák	Zákupy
14. 5.	Arakain 40LETour	Woko Music Club Jablonec
3.- 5. 6.	Chrastavské slavnosti	Chrastava
4. 6.	Maloskalská noc	Malá Skála
4. 6.	Tři sestry Tour	Jablonné v Podještědí - kemp
4. 6.	Hrádecké rockové léto	Koupaliště Kristýna
19. 6.	Pohádkových 7 pádů Honzy Dědka	Sychrov
11. 7.	Kleopatra	Sychrov - zámek
16. 7.	Děti ráje	Sychrov - zámek
19. 7.	O5 a Radeček	Kulturní centrum Vratislavice

Jana Masaryka 252/6, 120 00 Praha 2
tel.: 224 222 802, e-mail: intv@intv.cz
www.intv.cz f: INTV.Tooway

www.sebastienofficial.com
f: sebastienband

Podporujeme nejen skupinu SEBASTIEN, ale i Občanské sdružení Borůvka, International Police Association, Fotbalovou akademii Kladno, přispíváme na pořízení vozidel pro Diakonii Praha, 100 000,- Kč jsme věnovali obětem tornáda na Moravě

Internetové připojení všude v ČR. Bez limitu dat!

Tel. 224 222 802 - email: obchod@intv.cz - web www.intv.cz

Generace satelitního připojení k internetu

Staré, drahé a pomalé

- Rychlost 2/0,2 Mb/s se sdílením 1:40 až 1:100, nebo denní limity dat
- Nepoužitelné pro video
- Nepoužitelné pro odesílání souborů o velikosti několika MB
- Upgrade Windows nebo Office zkolabuje
- Anténa o průměru 120 cm
- Hmotnost 40 kg

Nové, levné a rychlé

- Rychlost až 50/6 Mb/s bez limitu dat
- Nebo dokonce 100/5 Mb/s
- Vhodné pro práci z domova
- Vhodné pro streaming videa
- Rychlý přenos velkých souborů
- Můžete si upgradovat počítač
- Anténa o průměru jen 75 cm
- Hmotnost 15 kg

TO BERU!

Nejnovější a nejrychlejší

- Rychlost až 250/50 Mb/s bez limitu dat
- Nebo dokonce 500 Mb/s – moc drahé
- Nízké přenosové zpoždění
- Nevhodné pro streaming videa – výpadky při přepínání družic
- Rychlejší než LTE, WIFI
- Můžete si upgradovat software všeho doma i každý den
- Anténa o průměru jen 59 cm, neváží nic

**Ale ta investice! A platby kartou..
Není kam zavolat, když je problém..**

Informujeme

- 30. 4. Čarodějnice
- 15. 5. Zájezd do Terezína (nahlásit do 6. 5. na OÚ, vše zadarmo, prohlídka Malé pevnosti)
- 5. 6. Dětský den

Prosíme, sledujte webové stránky a nástěnky v obci. V průběhu měsíců můžou být i jiné akce, než tu uvádíme.

Český svaz bojovníků za svobodu
pořádá

ZÁJEZD DO TEREZÍNA NA TEREZÍNSKOU TRYZNU

v neděli 15. 5. 2022

Program:

- od 10 hodin pietní akt za účasti předních státních představitelů
 - prohlídka Malé pevnosti

Odjezd z Heřmanic v 7 hodin
od místní prodejny.

Předpokládaný návrat mezi
16 a 17 hodinou.

Doprava a vstupné zdarma.

Zájemci se mohou **hlásit** na OÚ Heřmanice
nejpozději do pátku 6. 5. 2022.

CHRASTAVSKÉ SLAVNOSTI 2022 3. 6. - 5. 6.

Hudební program na náměstí

PÁTEK

**VOXEL
RAMMSTEIN MEMBERS CLUB
DOGA**

SOBOTA

**MARIE ROTTROVÁ
IVAN HLAS TRIO
LUISA JÍROVÁ
THE ROCKSET
MAREKS
NONSTOP
ARCHA LIBEREC**

NEDĚLE

**JAKUB SMOLÍK
CIMBÁLOVKA DUŠANA KOTLÁRA
BENGALÉ MANUSHA**

www.chrastavskeslavy.cz

změna programu vyhrazena

Heřmanický občasník, ročník 12, číslo 2. Vydává obec Heřmanice, Pov. MK ČR E 17534.

Redaktor Oldřich Baťka (oba), tel. 721 068 233, e-mail olda.bat@gmail.com

Za příspěvky od občanů nenese redakce žádnou odpovědnost. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky zkrátit.

Grafická úprava Ivana Frankelová. Technické zpracování Martina Strnadová a Pavlína Reinhardtová.